

Dampbaad til Hjælp for Lodserne under Udøvelsen af deres Virksomhed; det er Mening, at denne Dampbaad skulde benyttes til at besørge Afløsning af Personalet samt bringe Proviant ud til den imellem Kullen og Nakkehoved stationerede større Lodsbaad, saaledes at denne kan holde sin Station og ikke behøver at søge ind til Fyrskibet i nævnte Øjemed; tillige skulde den i Stille benyttes til at sætte Lodserne om Bord i Skibe, som de ellers vanskelig ville kunne naa at komme i Forbindelse med.“ Da Sagen var til Behandling her i Tinget, udtalte Ordføreren, Hr. Tutein, følgende: „De Skibe, der søge Lods ved Helsingør, ville føle sig mere tilfredsstillende, naar der er Dampbaad, saa de ere sikre paa, selv i Vindstille og andet ugunstigt Vejr, at kunne faa Lodser, medens det nu, naar Lodserne skulde ud med Sejlbaade, ofte er vanskeligt for disse at komme ud til de lodssøgende Skibe“. Det vil ses, at den bestemte Forudsætning, under hvilken denne Baad blev bevilget — den kostede for øvrigt 30,000 Kr. og blev købt fra Sverige, da den ikke kunde bygges hos os selv — var den, at den skulde stilles til Lodsernes Disposition og ikke tjene til Lystfartøj for Lodsinspektøren. Her have vi imidlertid et smukt Eksempel paa, hvorledes Statens Embedsmænd kunne handle med Statens Materiel og de Bevillinger; der gives til dette Materiel. Jeg vil nu tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorfor Finansudvalget ikke maa faa den omspurgt Journal at se. Er den bleven tilintetgjort, eller hvor er den bleven af? Indtil for kort Tid siden fandtes den i Lodsbaaden, men er nu forsvunden derfra. Dernæst vil jeg henstille til den højtærede Minister, om han ikke vil sørge for, at disse Forhold kunne forandres, saa at Lodsbaaden kan blive anvendt efter sin Bestemmelse.

Jeg skal gaa over til at omtale en anden Institution, som ogsaa styres af vor højtærede Marineminister. Her er det ogsaa Navnet Bardenfleth, som staar i Spidsen; det er nemlig Søofficersskolen. Jeg skal nu ikke komme ind paa Livet, der føres derude. Derimod vil jeg gerne omtale et Ændringsforslag, jeg har stillet vedrørende Søofficersskolen. Det gaar ud paa at nedsætte Beløbet til denne Skole med 6000 Kr. Der staar opført 35,912 Kr. 65 Øre, men vi vide jo alle, at den virkelige Udgift til Skolen er langt, langt større, saa vi sige vist ikke for meget, naar vi angive den virkelige Udgift til 160,000 Kr. aarlig. De ville altsaa se, at

det er en meget beskedent Nedsættelse, her foreslaas. Naar jeg ikke har villet foreslaa mere end 6,000 Kr., er det ifølge Udtalelser og Løfter, der ere givne af den ærede Marineminister. Jeg skal tillade mig at læse lidt deraf op af Rigsdagstidenden. Det var under Finanslovens 1ste Behandling den 16de Oktober 1897. Jeg havde da udtalt, at Søofficersskolen var overordentlig kostbar, og vi burde se at komme ned med Udgifterne. Hertil svarede Ministeren: „Jeg har tænkt over, hvorledes man kunde faa dem nedsatte, og jeg skal først nævne den Maade at indskrænke Undervisningen til 2-aarige Klasser, medens Klasserne nu ere 1-aarige med 4 Afdelinger. Det er naturligvis meget smaa Afdelinger, saa for den Sags Skyld kunde det godt være 2-aarige Klasser, men det frembyder dog i forskellige Henseender, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, ikke saa faa Ulemper. Paa den Maade vilde man kunne reducere Udgifterne med ca. 6,000 Kr.“ I Henhold til denne Udtalelse er det, jeg har stillet mit Ændringsforslag, og det er derfor mit Haab, at den højtærede Minister nu vil anbefale denne Ændring og tilraade Tinget at stemme for denne Nedsættelse. Han har paavist for os, at dette Beløb meget godt kunde spares ved at indrette to 2-aarige Klasser i Stedet for fire 1-aarige. Jeg indrømmer, at det er ikke meget, hvor det i Forvejen drejer sig om 160,000 Kr. til en Skole, men da der altsaa bevilges saa rigelig i Forvejen til denne Skole, maa vi sikkert kunne nedsætte Beløbet med dette Par Skilling, uden at Skolen lider noget Afbræk derved.

Det tredje Spørgsmaal, jeg vil berøre, er det Forslag, som den ærede Minister har fremsat om at sende et Skib til Siam. I de Motiver, der fremføres for at afsende dette Skib, hedder det, at det skal være for at vise Flaget i fremmede Lande, og Bestemmelsen var nok, at Skibet i Fjor skulde være sendt af Sted, og Prins Valdemar skulde have været Skibets Fører, men paa Grund af indtrufne Omstændigheder opgav man Planen i Fjor. I Aar er det altsaa Mening, at Sagen skal gaa for sig. Grossererersocietetet her i Kjøbenhavn, siges det, skulde ønske, at dette Skib kom af Sted, men vel at mærke, naar det kunde blive ført af en kongelig Prins, ellers brød de sig ikke om at faa Skibet af Sted. Jeg synes da, at det ikke passer rigtig, hvad den højtærede Minister siger, at det er for at vise Flaget. Det er vel snarere for at vise Prinsen. Men hvis det